ja kullust tulevikus.

50. Kui prunt peiu kodu toodi, siis jooksis peigmehe ema vastu ja viskas ühe kasuka vankri või saani ette maha, mille peale prunt astus, et tast hea ja pehme südamega mini saaks.

51. Pulmaajal anti lapulistele tubliste süüa ja jima, muidu soovisivad need vähe leiba ja palju lapsi; mida kardeti.

52. Pärast sündimist kohe pandi poeglaps naeste särgi jätku ja tütarlaps meeste särgi sisse, et tulevikus armastajatest pruutidest ja peigmeestest punda poleks.

53. Kui naene enam lapsi ei tahtnud, siis pidi ta kõik veikese lapse riided ja mähkmed ärahävitama; ei teinud ta seda, siis sigines veel.

54. Tütarlapse esimese pesuvee viis ämm välja ja kallas tua ukse alla maha, et tütar omal ajal ruttu majast välja riidaks.

55. Kui naene tundis, et ta käimapeal oli, siis pani ta meestesärgi selga ja kandis seda lapse saamiseni, et, kui tütarlaps sünniks, ruttu mehele saaks.

56. Kui raskejalgsel viimatsel ajal salad paistetasivad, siis usuti, et ta poeglapse saab. Nõndasamuti ütlesivad ämmad nurganaese kõhtu tähele pannes, et kui see paremalt poolt küljest enam ülesaetud oli, siis poeglaps, kui pahemalt poolt, siis tütarlaps pidi sündima.

57. Kadrinapäeval keedeti suur paa täis tangu pudru, mida kõik päev söödi. Tuli külaline, siis teretadi ühte teist lamba moodi määdes, ning vööras pidi ka säälset pudru sööma. Sellest loodeti lamba õnne.

58. Kui noorik külasse läks ja temale sääl süüa anti; siis pidi perenaene temaga ühes sööma, muidu jäivad lehmad ahtraks ja lambad ei läinud edesi.

59. Kui lõikuse ajal kellelgi lõikajal tema ee sees suur kivi ette tuli; siis tähendas see pulmalauda; veike kivi tähendas pidulauda.

60. Viimast vihku lõikuse lõpul kõites, istusivad tüdrukud tükiks ajaks vihu peale; kelle asemelt pärast ämblik leiti, see pidi pea mehele saama.

61. Lõikuse lõpul viskasivad tüdrukud oma sirbid üle pahema õla minema ning laulsivad ise: „Sirise, sirise sirbikene, kõrise, kõrise kõverranda, kelle sirp siin ette jõuab, sellel peigmees tanu ostab." Õnneline oli see, kelle sirp kõige kaugemale oli läinud.

62. Esimest müristamist kevadel pandi väga tähele: lõppes see põhja poole, siis tuli külm kevade; läks ta lõuna alla, siis tuli soe kevade.

63. Müristamise ajal tehti lõukale tuli ülesse, et selle läbi pikse õnnetust ära hoida.

64. Müristamise ajal pidi igaüks kõrvalisse, pimedasse nurka pugema; kes akna alla istus, seda